

Vedkommende fandt sit Udtryk i de Skrivelser, som jeg modtog fra Tingenes Finansudvalg, og som vil findes blandt Bilagene til dette Lovforslag. Men medens denne Kornordning hvilede paa det Grundlag, som hele Tiden har været det bærende Princip i alle de Bestræbelser, som har været udfoldede af Regeringen, nemlig at der for Brødkorn skulde ydes en saadan Pris, at man kunde ombytte det med et nødvendigt Foderkorn, saa har Udviklingen medført, at dette ikke længere kan finde Sted.

Den forringede Høst paa Grund af det ugunstige Vejr under Indhøstningen medførte, at de højt opdrevne Forventninger vedrørende Udbyttet af Høsten, som var fremherskende i de sidste af Sommermaanederne og i September, strandede, og den Knaphed, som derved bragtes ind i hele vor Kornbeholdning i Forhold til den beregnede Rigdom tillige med den stigende Vanskelighed for Tilførslerne udefra bragte det hjemlige Foderkorn en uventet Stigning i Priserne. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at man fra Dele af Landbruget, ogsaa efter at man havde accepteret Maksimalpriserne for Rug og Hvede, paa det bestemteste modsatte sig en Maksimalpris paa Byg, og i den Kornordning, som fandt Billigelse i Tingenes Finansudvalg i Efteraaret, blev derfor Bygmaksimalprisen som en Imødekommen overfor dem, der modsatte sig denne, udeladt eller rettere opsat, idet der udgik en Meddelelse om, at en Maksimalpris paa Byg først vilde blive fastsat, naar Prisen paa Byg kom i Misforhold til Majsprisen. Paa Grund af de Forhold, jeg har skildret, udviklede Forholdene paa Bygmarkedet sig saaledes, at dette Misforhold viste sig, og derefter blev Bygmaksimalprisen fastsat. Forholdene havde tidligere tillige ligget saaledes, at Maksimalprisen paa Majs havde staaet som en Højestegrænse, der ikke blev naaet, idet Majsen afsattes under den saaledes fastsatte Maksimalpris, men Udviklingen medførte, at Majsprisen ogsaa naaede op til Højestegrænsen, og derved blev den Erstatning, som ydedes for Rug og Hvede, naar man saa paa Hvede- og Rugmaksimalprisen og paa Godtgørelsen for Rug, ikke tilstrækkelig til, at man kunde foretage Ombytning med henholdsvis Majs og Byg.

Da disse Forhold omkring Nytaar var blevet synlige, fandt Indenrigsministeriet det derfor ønskeligt at søge at faa tilvejebragt en Ændring i den bestaaende Kornordning, og der har, som ærede Medlem-

mer vil vide, ogsaa af Forhandlinger ved et lukket Møde her, været ført Forhandlinger med Landbrugets Organisationer om en Omordning af Kornforholdene for i Aar. Ved disse Forhandlinger har man drøftet mange Midler til at søge den Skævhed, som var fremkommet i Kornordningen, atter udjævnet. Man har talt om at forhøje Maksimalprisen paa Rug og Hvede, at forhøje den bestaaende almindelige Godtgørelse for Rug, at nedsætte Maksimalprisen paa Byg, at nedsætte Maksimalprisen paa Majs, at tilvejebringe en Ligning af Byg paa de Jordbrug, der ikke har ydet et gennemsnitligt Bidrag af Brødkorn til Landets Forsyning, og Opkøb eller Ekspropriation af Byg som et Supplement hertil.

De Forhandlinger, der fandt Sted, og hvori Landbrugets samtlige Organisationer deltog, førte ikke til nogen fuld Overensstemmelse, om end man fra alle Sider mødtes i Ønsket om at finde en Udvej og ogsaa paa mange Maader kom hverandre ret nær. Men da ikke fuld Overensstemmelse opnaaedes, har Ministeriet nu paa Grundlag af de fremkomne Udtalelser og Ønsker udarbejdet det Lovforslag, som jeg her skal fremsætte, og som altsaa bestaar af to Dele, det nærværende Lovforslags § 2 samt Forslag vedrørende en Bygning. Ministeriet har nemlig ment, at man under de herskende Krigsforhold ikke burde gaa til en Foranstaltning, som maatte medføre en Forhøjelse af de nu gældende Brødkornpriser, hvilket en Forhøjelse af Maksimalprisen paa Rug og Hvede vilde have til Følge. Følgen af en Nedsættelse af Maksimalprisen paa Majs vil under de forhaandenværende Forhold være uoverskuelig, og en Nedsættelse af Maksimalprisen paa Byg midt i et Høstaar vil fremkalde store Betæneligheder, og mange har derfor indtrængende fraraadet en saadan. En Forhøjelse af Godtgørelsen alene for den tilbageværende Del af Rugen, den ikke tidligere afleverede, vilde ogsaa have store Ulemper. Den vilde yde et Ækvi- valent til de Rugdyrkere, der nu afleverede deres Rug, men de, der har afleveret deres Rug tidligere og saaledes efterkommet Opfordringerne til at fremskynde Tærskningen og Afleveringen, vilde blive uforholdsmæssig ugunstigt stillet i Forhold til dem, der først foretager Tærskningen og Afleveringen efter denne nye Bestemmelses Indførelse. For de flestes Vedkommende ligger Forholdene sikkert saaledes, at den sene Tærskning og Aflevering af Rugen er en nødvendig Følge af